

nisteren regnede med ville komme her i løbet af sommeren. Så kan vi til den tid tage i hvert tilfælde det her fra SF med i overvejelserne, hvis der skal gøres noget. Men på nuværende tidspunkt vil jeg foreslå, at vi lige venter og ser, hvad den evaluering siger.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Så er det ordføreren for forslagsstillerne til B 137, hr. Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

Fødevarerministeren nævnte, at det formentlig var hendes egne udtalelser, der havde fået os til at fremsætte det her forslag. Der er det jo sådan, at vi faktisk, fra man lavede den nuværende ordning, har advaret imod den og sagt, at den punkt ét ikke ville løse de opgaver, den skulle løse, og punkt to ville den have en række uheldige konsekvenser.

Det synspunkt har vi stædigt forfulgt. Vi synes, vi har fået ret, så derfor ville vi nu have kørt sagen under alle omstændigheder, men det er da rigtigt, at vi har bemærket, at den nye minister har udtalt sig i overensstemmelse med vore synspunkter, og det er vi da glade for.

Jeg synes også, at ministeren sagde to af de helt centrale ord i den her sammenhæng, nemlig at offentliggørelsen skal være offensiv og forbrugerrettet. Det er det, der er essensen. Den skal bruges til at opfylde fødevarerpolitiske målsætninger på områder, hvor det kniber med det, og den skal give forbrugerne et frit valg. Det er vi helt enige i er de to grundprincipper i en offentliggørelsesordning.

Jeg er helt med på, at ministeren vil afvente evalueringen, og håber så, at når man i regeringen og regeringspartierne bruger vores forslag som inspiration, som der blev lagt op til, at man vil lade sig inspirere til at sikre, at den københavnske model for restauranter og bagere osv. bliver genindført på landsplan. Den havde jo den meget store fordel, at den var ret nuanceret. Det var ikke bare et plus eller et minus. Det var en række kriterier, der blev gennemgået, hvor man så offentliggjorde, om virksomhederne havde levet op til de nødvendige krav på alle punkter, på nogle punkter eller slet ikke.

Det betød jo i virkeligheden også, at der var ros til de gode virksomheder, som havde alle tingene i orden. De blev sådan set belønnet via en smadderflot karakterbog, en pletfri anmærkning, og dermed havde man i virkeligheden en

nuanceret bedømmelse af alle virksomhederne, sådan at forbrugerne fik det frie valg.

Vi håber også, at ministeren og regeringspartierne vil overveje at bruge det inden for sådan et område som vildledning.

Dér har man jo gennemført en kampagne, som har flyttet noget, men som langtfra fik løst problemet og ryddet totalt op. Jeg er overbevist om, at en offentliggørelse af de påbud, der er givet inden for en vildledningskampagne, ville gøre, at området blevet saneret i løbet af no time, og at problemet kunne løses helt og aldeles.

Jeg synes også, det ville være en god idé at bruge det eksempelvis inden for indsatsen imod overskridelse af grænseværdier for pesticidrester. Der er stadig væk ca. 3 pct. af prøverne, hvor grænseværdierne er overskredet. Det er helt uacceptabelt. Hvis detailhandelsbutikker, der forhandlede sådanne varer, blev offentliggjort, så ville det med det samme medføre, at man stillede krav til sine leverandører om, at det vil man ikke have. Det har supermarkeder i Italien gjort, og dér har man et meget lavere restindhold af pesticider i fødevarer, der bliver solgt i disse supermarkeder, fordi man fører en hård kurs over for leverandørerne.

Så vi håber altså på, at ministeren virkelig vil lade sig inspirere, og jeg synes, at de foreløbige udtalelser tyder på, at det vil kunne ske. Det er jeg glad for.

Til Venstres ordfører må jeg sige, at jeg hovedsagelig opfattede det som en tilslutning til forslaget, så meget som Venstre nu kan tilslutte sig et forslag fra SF, dog selvfølgelig med et par enkelte knoppede ord. Vi skulle lige have den der med, at tillid er godt, men kontrol er bedre. Det er sådan set ikke sådan, det er tænkt.

I virkeligheden er det jo et meget markedsorienteret styringsmiddel, der her er tale om. Det opfylder kriterierne på side 1 i en lærebog om nationaløkonomi, om den frie markedsøkonomi, nemlig at forbrugernes fulde viden, den fulde gennemsigtighed på markedet, er forudsætningen for, at økonomien fungerer. Det er sådan set bare det, vi vil sikre, og derfor er vi sådan set heller ikke så overraskede over, at Venstre synes, at der er meget godt i forslaget.

Fru Mariann Fischer Boel siger også, at sådan en offentliggørelse ikke giver mening, hvis der ikke er valgmuligheder. Det er jeg fuldstændig enig i.

Hun påpeger videre, at der er stor forskel på store virksomheder og så f.eks. landmænd, hvor der er et tæt sammenfald mellem virksom-